

Με αφορμή κάποιο περιστατικό από την καθημερινότητά σας, που έλαβε χώρα σε δημόσιο χώρο (Γνωμοδότηση, Προαίτιο, άλλη δημόσια υπηρεσία) και στο οποίο ήσασταν παρόντες ως παρατηρητές ή και συμμετέχοντες, γράψτε τη γνώμη σας για τον τρόπο που ο κώδικας Γνωμοδότησης, αλλά και με συλλογικό τρόπο μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα ρατσιστικά φαινόμενα και τη βία. Γράψτε τις ιδέες σας για το πώς μπορεί να βοηθήσει το σχολείο - εκπαιδευτικοί και μαθητές - για τέτοια προσπάθεια.

Μετανάστες ... για λέξη που μου ήταν άγνωστη, μέχρι πέρσι που στο βιβλίο της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής μάθαμε για τους μετανάστες, την ιδιότητα, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις.

Και φυσικά η λέξη προσωποποιήθηκε, είχε το όνομα των συμπατριωτών μου, ανδρών που δουλεύουν μαζί με τον πατέρα μου.

Όλα ήταν αγγελικά πλασμένα μέσα στο μυαλό ενός κοριτσιού που όλες του οι σκέψεις ήταν γεννημένες μέσα από τον κόσμο των βιβλίων, φανταστίσει πως ένιωσα όταν βρέθηκα μπροστά σε ένα ξενοδοχείο μετά από ένα ατύχημα του πατέρα στο νοσοκομείο της πόλης μας. Ένας γιατρός φέρθηκε απρεπώς σε έναν τραυματισμένο ξενοδοχέα του να γυρίσει στην πατρίδα του και να τον κάνουν οι γιατροί της χώρας του καλά.

Τότε με μιας όλα όσα είχα μάθει στο σχολείο για τα δικαιώματα των ανδρών γρήγορα και χιλιάδες ερωτήσεις μου ήρθαν στο μυαλό, σαν τα άγρια γαϊδάρια που φτάνουν στο βρεγμένο χορτάρι. Μεγάλωνα κάθε μέρα και ανακαλύπτω νέα αλήθεια και σβήνω πράγματα που έγραφα στο σχολείο.

Έχει περάσει πολύς καιρός και ναρξω ότι ξέρω τι φταίει. Και πρέπει να γίνει σε κάθε επίπεδο της κοινωνίας ξεχωριστά. Αρχικά από τον μικρό-κόσμο μου το σχολείο. Θα πρέπει να γυρίσουμε τους συμπατριώτες μου όχι μόνο ότι είναι μετανάστες, αλλά και ποιοί είναι, γιατί ήρθαν στη χώρα μας για να γίνουν. Μπορούμε να ορίσουμε μέρες αφιερωμένες σε κάθε χώρα ξεχωριστά. Η πόλη μπορεί να τους βοηθήσει να συγκεντρώσουν τα απαραίτητα χαρτιά για να παραμείνουν στην Ελλάδα. Ακόμη μπορεί να τους δώσει στίβια για να

μένουν και όχι να βουν κάτω από τα δέντρα ή στα χωράφια.

Το κράτος πρέπει να εφαρμόσει τους νόμους που έχει ψηφίσει κ' να ελέγχει αν τηρούνται.

Το σημαντικότερο όμως είναι να εκπαιδεύσουμε τις επόμενες γενεές ότι κάθε άνθρωπος γεννιέται σε μια πατρίδα από καθαρή τύχη και ότι μεγαλύτερη πατρίδα είναι αυτή που ο άλλος έχει επιλέξει για να ζήσει και να μεγαλώσει τα παιδιά του.

Είμαι πολύ τυχερή που γεννήθηκα σε μια χώρα που στα αρχαία χρόνια αγάσαν τους ξένους που έρχονταν στην Ελλάδα κι έτσι δέλω να γίνει και τώρα.

Θέλω δέλω να ζήσω συγχώρη σε εσένα Μετανάστη που το όνομά σου δεν ξέρω, αλλά είδα πώς σου φέρθηκαν οι συμπολίτες μου ή εγώ από άγνοιά μου. Ζητώ συγχώρη που σε φοβάμαι όταν σε βλέπω, όπως και κάθε ξένο.

Θέλω όμως να σου εμπιστευτώ κι άλλον ένα μου φόβο. Φοβάμαι πώς όταν μεγαλώσω μπορεί να έρθω εγώ στη δέση σου και να είμαι χωρίς φίλους, χωρίς σπίτι και με ανθρώπους γύρω μου που να με φοβούνται!!

Τοτσικά Έλεια

6^ο Δημοτικό Σχολείο Άργους

Ηρακλείου 13F

τηλ. 27510 - 68998

Άργος 21200